

HASAN BÜLENT
KAHRAMAN

Yıllık izninin bir bölümünü kullanan Hasan Bülent Kahraman yazılarına 22 Ağustos Çarşamba günü başlayacaktır.

Türkiye ve Arjantin farklı ama...

DAVID IGNATIUS

İnsan ABD Hazine Bakanı Paul O'Neill'i dinlerken bir icra kurulu başkanını dinliyormuş gibi geliyor. Ne de olsa eski işi. Özgüveni yerinde, sürekli göz temasında, insanları teşvik için birebir 'yapılamayacak iş yok' tavrı, 'çemberin dışına çıkın' gibi stratejik öğütler...

'Eğer hedefleriniz imkânsız olarak görülüyorsa, çöpe atın gitsin' diyor. Planlarını 'romantik' bulanlara yanıtı şöyle: Hayat ancak böyle yaşamaya değer. Aksi takdirde ne diye sabah yaktan kalkacaksınız ki?

İtfaiye şefi olmak istemiyorlar

Hazine Bakanı Paul O'Neill'in küreseleşmeye bakışı da kendine özgü. Küreselleşmenin parçası

O'Neill,
'Türkiye ile Arjantin arasında bir bağlantı yok' diyor. Ama finansçılar iki ülkenin borçlarını aynı ekranda görmüyor mu?

olmuş müteakip krizlerden -1997 Asya ve 1998 Rusya gibi- hazretmiyor. Dahası 'itfaiye şefi' olmak istemiyor. Elinden hortum dünyanın bir köşesinden diğerine koşmaya niyeti yok.

Adeta İşin nahoş taraflarının pek görmek istemiyormuş gibi bir hali var. Diyor ki, 'Teknoloji sayesinde birbirinden uzak piyasaları anında birbiriyle karşılaştırabiliyoruz diye dünyanın dört bir yanındaki sorunları sanki iç içeymişler gibi görmemiz gerekmez ille de.' İyi güzel ama finansçılar da Hazine Bakanı kadar sakin ve akılcı hareket edecek mi acaba?

Ateşi biri söndürmeli

O'Neill, 'Büyütle de baksanız Türkiye ile Arjantin arasında bir bağlantı göremezsiniz' diyor. Haklı olabilir. Gelgelelim finansçılar söz konusu iki ülkedeki borç sorunlarını nihayetinde aynı bilgisayar ekranında görmeyecek mi? Tedirginliğe kapılıp diğer gelişen pazarlardaki paralarını da çekmeyecekler mi?

Bir süredir yaptıkları bu. Böylece piyasaları yeni bir krize itiyorlar. İtfaiyecilik meselesine gelince. Siz ne kadar istemeseniz de ortalık cayır cayır yanıyor. Ve birinin de söndürmesi yazım.

Yangın öncesi iyi ama...

O'Neill'in Uluslararası Para Fonu'nu borçlu ülkelerin imdadına koştuktan vazgeçmeye, onun yerine krizleri patlak vermeden önlemeye yoğunlaşmaya çağırmasındaki sakatlık da burada. Yangın alarmı verilene kadar iyi bir fikir bu, ama ya alarm verildikten sonra?

Paul O'Neil'in selefi Robert Rubin her zaman riskleri hesaba katardı. Paul O'Neill ise tam tersi yönde davranıyor. Büyük düşünmeyi, gerisini altındakilere bırakmayı tercih ediyor. Bakalım önümüzdeki aylar hangi tarzı haklı çıkaracak?

Washington Post'ta yayımlanmıştır.